

Drage bralke, spoštovani bralci,

letošnja številka Vestnika za tuje jezike je posvečena pokojnemu kolegu Gregorju Perku. Prejeli smo zares veliko število člankov, saj se mnogo kolegov želi pokloniti njegovemu spominu.

V prvem delu revije objavljamo članke s področja jezikoslovja. Prvi je prispevek **Karoline Hnilicove**, ki se posveča razliki med pisno in govorjeno francoščino, kot jo je ugotavljala na podlagi radijske kronike Pop & co. Na govorjeno francoščino se osredotoča tudi **Primož Vitez**, ki preučuje naglas v medijskem govoru. **Adriana Mezeg** piše o apoziciji v francoščini in slovenščini. **Mojca Schlamberger Brezar** analizira tvornost tujih predpon v samostalniških in pridevniških zloženkah v slovenščini. **Ana Zwitter Vitez** pa se loteva aktualne teme, analize komentarjev na omrežju Twitter, zapisanih ob incidentu – klofuti, ki jo je prejel predsednik Macron. Na področje jezika v športu posega **Mateja Cerovšek**, ki obravnava konverzacionalizacijo kot diskurzivno strategijo v francoskem novinarskem diskurzu. Člankom v francoščini sledita dva prispevka v italijanščini: **Mirjam Premrl Podobnik** obravnava rabo člena in za-pridevnika v nekaterih vrstah italijanskih samostalniških sintagem, ki jih primerja s slovenščino, **Kaja Katarina Brecelj** pa piše o aktualni temi, anglicizmih v italijanščini v obdobju trenutne pandemije. Sledi prispevek, v katerem **Jonace Manyasa** obravnava negativni jezikovni transfer in analizira morfo-sintaktične napake, ki jih pri učenju angleščine delajo tanzanijski študentje. Ukrajinski kolega **Eldar Veremchuk** z etimološke perspektive analizira etična koncepta dobro in zlo. **Urška Valenčič Arh** v nemščini piše o frazemih v oglaševanju, **Jasmina Markič** pa v španščini o glagolskih perifrazah z gerundijem v romanu Fernanda Valleja *La rambla paralela*. Zadnja dva prispevka posegata na področje regionalnih jezikov in narečij: **Oliver Currie** se posveča zbiranju slovstvene folklore in statusu regionalnih jezikov v Franciji v 19. stoletju, **Ksenija** in **Léo Léonard** pa sociolingvistični opredelitvi rezijanskega narečja.

Del revije, namenjen člankom s področja književnosti, začenjamo s prispevkom o reinterpretaciji šestih frankofonskih afriških romanov, katerega avtor je **Sikiru Adeyemi Ogundokun**. Malo znanemu pesniku, tipografu, slikarju, tiskarju in založniku Jeanu Vodainu se ob stoletnici rojstva posveča **Urh Ferlež**. **Irena Prošenc** piše o recepciji del Giorgia Bassanija v slovenskem prostoru, **Branka Kalenić Ramšak** obravnava literarne povezave med – sicer časovno in prostorsko oddaljenima – Cervantesom in Borgesom.

Gemma Santiago Alonso razmišlja o ženski identiteti v dveh delih, *Historia de Java* španske pisateljice Elisabeth Mulder in kratki zgodbi *Si esto es la vida, yo soy Capercuta Roja* argentinske pisateljice Luise Valenzuele. **Ignac Fock** je svoj prispevek namenil obravnavi drame *Vsi ptice* sodobnega libanonsko-kanadskega avtorja Wajdija Mouawada. Zadnji prispevek tega razdelka pa posega tudi na prevodoslovno področje; **Florence Gacoïn Marks** v svojem prispevku raziskuje obravnavo t. i. avtonimnih elementov v slovenskih prevodih treh romanov M. Houellebecqa, kot so jih izoblikovali trije različni slovenski prevajalci.

Tretji del revije je namenjen prispevkom s področja didaktike tujih jezikov. **Janez Skela in Lara Burazer** se na primeru učbenikov angleščine posvečata notranji organiziranosti učbeniških enot. **Anna Martinović** in **Irena Burić** posegata tudi na področje psihologije, saj analizirata različne dejavnike vpliva na motivacijo za učenje tujega jezika. **Sanda Lucija Udier** piše o hrvaščini kot tujem jeziku in analizira pragmatične značilnosti nedoločnih zaimkov. **Violeta Jurkovič** se osredotoča na razvoj jezikovne zmožnosti v medicinski pomorski angleščini in analizira priložnostno učenje angleščine preko spremljanja medicinske televizijske serije. **Jacqueline Oven** namenja svoj prispevek izzivom slušnega razumevanja in transkripcije slušnih besedil v francoščini. V nemščini sta napisana članka **Mojce Leskovec** in **Andreje Retelj**. Prva piše o odnosu zunanjih ocenjevalk in ocenjevalcev, učiteljev in učiteljic nemščine, do slovnice pri pouku tujega jezika, druga pa o zgodnji večjezičnosti v Sloveniji, stališčih staršev do učenja tujih jezikov v predšolskem obdobju. **Jana Kenda** v svojem prispevku predstavlja valenčni model kot didaktično sredstvo za poučevanje in učenje italijanščine kot tujega jezika. Na špansko govorno področje umeščamo zadnja dva prispevka tega razdelka; **Marjana Šifrar Kalan** namenja svoj članek leksikalni razpoložljivosti v semantični kategoriji »vsakodnevne dejavnosti«, kot jo je opazovala pri učencih španščine, **Uršula Geršak** in **Maja Šabec** pa predstavljata izkušnjo sodelovalnega učenja pri pouku prevajanja na primeru antologije paragvajskih pravljic.

Zadnji del revije je, kot običajno, namenjen recenzijam. **Agata Šega** predstavlja delo *Sinteze de limba română / Synthesis of the Romanian Language*. **Mojca Leskovec** poroča o učbenikih *das Leben 1, A2, Prima 1 in 2* in univerzitetnem učbeniku *Deutsch als Fremdsprache im Kindesalter*. **Andreja Trenc** piše o učbeniku *Aula Internacional plus 1*. **Darja Mertelj** poroča o slovarju *Hrvatsko-talijanski rječnik školskog jezika*. **Anne-Cécile Lamy-Joswiak** je prebrala v trenutnih razmerah zelo aktualno delo *Formation hybride en langues: articuler présentiel et distanciel*. V zadnji recenziji **Meta Lah** pišem o monografiji *Dubravke Dubravec Labaš Vlastiti identitet u tuđim očima*.

Darja Mertelj se v svojem zapisu spominja prežgodaj umrle hrvaške kolegice Vesne Deželjin.

Življenju in delu Gregorja Perka, sta namenjena prispevka **Katarine Marinčič** in **Metke Šorli** v uvodnem delu revije. Naj v uvodniku spomnim le na vlogo, ki jo je odigral pri Vestniku za tuje jezike. Ko je bilo leta 2006 razpuščeno Društvo za tuje jezike in

književnosti Slovenije, prejšnji izdajatelj revije, je hkrati usahnil tudi Vestnik. Z Gregorjem sva se odločila, da ga obudiva, saj se nama je zdelo, da podobno revijo v slovenskem prostoru potrebujemo. Po mnogih administrativnih ovirah sva leta 2009 uspela izdati prvo številko; ker denarja skoraj nisva imela, je revijo Gregor oblikoval sam. Izbrala sva najcenejšo naslovnico; belo s črno obrobo – in kasneje poslušala pripombe, da je revija podobna osmrtnici. V kasnejših letih mi je bil Gregor na uredniški poti najtesnejši sodelavec in največja opora, bil je vedno na voljo za vprašanja, poslušal je pritožbe, razreševal dvome. Na njegovo mnenje sem se kot urednica vedno lahko zanesla. Vsi v uredniškem odboru ga neizmerno pogrešamo. So praznine, ki ne morejo biti zapolnjene – z Gregorjevimi odhodom je nastala ena takih.

Meta Lah
Glavna in odgovorna urednica